U 258, kyrkans västgavel (åt norr till). Senare uppgifter saknas. Stenen är helt dold under rappningen.

Någon avbildning finnes icke.

Inskrift (enligt Aschaneus):

... litu · raisa · stain at frustain sun sin · ka ...
5 10 15 20 25 30

... letu ræisa stæin at Frøystæin, sun sinn ...

»... läto resa stenen efter Frösten, sin son ...»

Till läsningen: Bureus (F a 5) har 5—9 **rasa**, 32 **a**. — Liljegren återger f. ö. läsningen i F a 5, men ändrar 31—32 **ka** till **ku**.

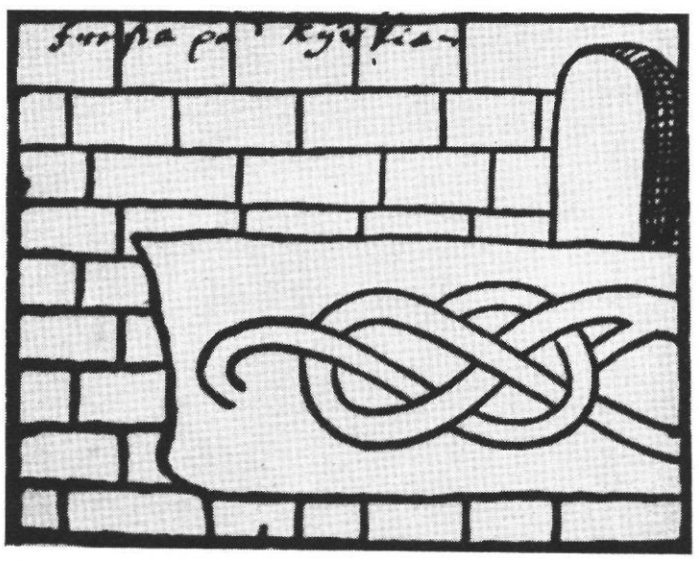

Fig. 267. U 264. Fresta kyrka. Efter B 79.

264. Fresta kyrka.

Litteratur: B 79, L 406. J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 190; UFT 4 (1875), s. 22.
Avbildning: Träsnitt, osignerat (i Peringskiölds Monumenta och B 79).

Fragment av en sten med en slinga, men utan runor. Enligt Peringskiöld: »på Kyrkian». Närmare uppgifter om platsen finnas icke, och ristningen har icke varit känd sedan 1600-talet. Avbildningen ger vid handen, att stenen ligger i en tegelmur omedelbart under ett fönster, sannolikt invändigt i kyrkan.

Ungefärlig storlek: 0,80 × 0,40 m.

265. Ekeby, Fresta sn.

Pl. 163, 164.

Litteratur: Handlingar i ATA 1917, 1921.
Äldre avbildning: T. J. Arne foto 1921 (ATA).

Ristningen befinner sig på ett berg i skogsbrynet o. 250 m. SÖ om Ekeby gård, o. 100 m. ÖSÖ om torpet Lugnet och 2 m. S om den stig, som går från Lugnet till ägorna i östsydöstlig riktning. Ristningen vetter mot N.

Ristningen har blivit upptäckt omkring 1917 av en arbetare vid gården och undersöktes av antikvarien Arne 1921.

Höjd 1,45 m., bredd 0,89 m. Ristningen är djupt och jämnt huggen och väl bevarad. Läsningen i sin helhet fullt säker.

Inskrift:

erinui · lit · rista · heli · eftʀ · ailaif sun sin · koþan
5 10 15 20 25 30 35

Ærinvi let rista hælli æftiʀ Æilæif, sun sinn goðan.

»Ärenvi lät rista hällen efter Elev, sin gode son.»

Till läsningen: Intet sk vid inskriftens början och slut. Intet säkert sk efter 28 **f** och 31 **n**. 16 **e** och 19 **e** äro tydligt stungna; däremot icke 35 **k**.

Om namnet *Ærinvi* se E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 109. *Æilæifʀ* förekommer bl. a. Sö 220.

266. Ekeby, Fresta sn.

Pl. 163, 164.

Litteratur: B 77, L 417, D 2: 77. J. Bureus, F a 6 s. 70, 88 (Bureus), 165 (Rhezelius), F a 5 n:r 110, 111, 166 F a 1 s. 41, F a 10: 2 n:r 79; Ransakningarna 1667—84; J. Hadorph, Resejournal (i: Peringskiölds Monumenta 3); J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 194; Kyrkoinventeringen 1829 (ATA); UFT h. 4 (1875), s. 24; E. Brate, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Bureus, teckning (F a 10: 2); P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 77); Dybeck, a. a.; Brate foto 1903 (ATA).

Ristningen finnes på en lodrät bergvägg, o. 300 m. NV om Ekeby gård, 6 m. ÖNÖ om vägen till Ekeby och 20 m. ÖSÖ om vägskälet för avtagsvägen till mjölnarbostället. På bergkullens topp är en väderkvarn byggd. Ristningen vetter åt SV. Bergväggens höjd är, där ristningen befinner sig, något mer än 2 m.

Enligt Bureus fanns ristningen »Vti Berghet vid Ekeby gångspång i Fresta S.», »Vidh Ekeby gångspång itt berg», enligt Rhezelius »I Ekieby Wäst Gärde». — *Ransakningarna*: »Wijdh Ekeby ett Bergh widh Igellwadet uthi Rijtadt.» — Hadorph: »Ekeby i ett bergh, dher vägen till byn öfver ett kärr ligger, steenbroo.» — Peringskiöld: »Ekeby Fresta Sochn.» — Kyrkoinventarium 1829 (ATA): »Dessutom är i Ekeby Hage Nordost från Kyrkan ett berg med inhuggna Runor.» — Dybeck: »Vid det berg, i hvars södra, lodräta sida förevarande ristning är, finnes en sänkning, som fordom varit en vattenled och hetat Igelvadet. Deröfver löper nu en byväg.»

Ristningen börjar 0,30—0,38 m. från marken. Höjd 1,58 m., bredd 1,19 m. Mörk, gråblå bergart, skiffrig. Ristningen är mycket skadad genom avflagring. På h. sidan är den till stor del förstörd

Inskrift (med det inom [ ] supplerat efter äldre läsningar):

sihstain · auk · uistain litu · raisa · stain - i - a · e[f]tiʀ [inku]ari · faþur · [sin]
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55

Sigstæinn ok Vistæinn letu ræisa stæin þenna æftiʀ Ingvar(?), *faður sinn.*

»Sigsten och Visten läto resa denna sten efter Ingvar(?), sin fader.»

Till läsningen: Runorna i det första namnet äro mycket svaga, tydligast 2 **i** och 6—8 **ain**. Även första staven i 1 **s** och bst i 3 **h** äro tillräckligt tydliga. Det följande, på v. sidan av ristningen, t. o. m. 31 **i**, är den bäst bevarade delen av inskriften. Återstoden, på h. sidan, är däremot mycket skadat, endast några få runor tydliga: 34 **i**, 36 **a**, 37 **e**, 39 **t** (övre delen), 46—48 **ari** och 50—51 **aþ**. Namnet på den döde är sålunda till större delen utplånat.